

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 152

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 363

Περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως ἐπὶ εἰσαγομένων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων.

1. Ἅμαξαι αὐτοκίνητοι διὰ τὴν μεταφορὰν προσώπων τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 87.02 Α2, ἐξαιρέσει τῶν JEEP, ἀσθενοφόρων, νεκροφόρων καὶ λοιπῶν ἀναλόγων χρήσεων, εἰσαγόμεναι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑποβάλλονται εἰς εἰδικὸν φόρον καταναλώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κυλινδρισμοῦ τοῦ κινητῆρος καὶ τῆς κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις διαμορφουμένης δασμολογητέας ἀξίας αὐτῶν, ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐπὶ κυλινδρισμοῦ κινητῆρος μέχρι μὲν καὶ 1.200 κυβικῶν ἑκατοστῶν δρχ. 23 ἀνὰ κυβικὸν ἑκατοστόν, ἄνω δὲ τῶν 1200 κυβικῶν ἑκατοστῶν δρχ. 28 ἀνὰ κυβικὸν ἑκατοστόν, τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δρχ.

β) Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκύπτων εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως, προσαυξάνεται κατὰ 2% ἀνὰ χιλίας (1.000) δρχ. δασμολογητέας ἀξίας, πέραν τῆς τοιαύτης τῶν 50.000 δραχμῶν.

2. Ἅμαξαι ἠλεκτροκίνητοι διὰ τὴν μεταφορὰν προσώπων τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 87.02Α2β, εἰσαγόμεναι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑποβάλλονται εἰς εἰδικὸν φόρον καταναλώσεως ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ἀνὰ μονάδα φορολογησίμου ἱπποδυνάμεως. Ὁ οὕτω προκύπτων εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως προσαυξάνεται κατὰ 2% ἀνὰ χιλίας (1.000) δραχμὰς δασμολογητέας ἀξίας, πέραν τῆς τοιαύτης τῶν ἑκατὸν χιλιάδων.

3. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις: 1) Τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 2778/1954 «περὶ τελωνισμοῦ εἰδῶν ἀτομικῆς χρήσεως καὶ ἐπίπλων μετατιθεμένων Ἑλλήνων διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων», 2) τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 2544/1953 «περὶ τελωνισμοῦ εἰδῶν ἀτομικῆς χρήσεως ἐπιβατῶν κλπ.», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 156/1967 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν τινων θεμάτων κλπ.» καὶ 3) τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 2544/1953, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 156/1967, εἰσαγόμενα ὑπὸ τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων προσώπων ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, ὑποβάλλονται εἰς τὸ τρίτον τοῦ ὑπὸ τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένου κατὰ περίπτωσιν εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν εἰδικοῦ φόρου ὑποβάλλονται καὶ τὰ εἰσαγόμενα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ὑπὸ τῶν ἀπελαυνομένων, ἐπαναπατριζομένων καὶ προσφύγων ὁμογενῶν.

4. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποκείμενα εἰς εἰδικὸν φόρον καταναλώσεως αὐτοκίνητα, ἀπαλλάσσονται, πάντων τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσαγωγῆς εἰσπραττομένων φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν ἢ δικαιωμάτων, ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, ἐξαιρέσει τῶν δασμῶν.

5. Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως, ποσοστὸν ἐξ 8% ἀποδίδεται εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἐξ 1% εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Ν.Δ. 3883/1958 «περὶ μειώσεως τῆς προσθέτου φορολογίας τοῦ Α.Ν. 788/1948 κλπ.».

Ὡσαύτως ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου ὡς ἄνω φόρου, ἐπὶ τῶν τελωνιζομένων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δωδεκανήσου αὐτοκινήτων, ποσοστὸν ἐκ 4% ἀποδίδεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Εἰδικὸς φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζομένων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων.

1. Εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰδικὸν φόρον καταναλώσεως ὑπάγονται, ὑπὸ τὰς αὐτὰς διακρίσεις καὶ τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζόμενα, διασκευαζόμενα ἢ συναρμολογούμενα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα.

2. Πάντα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως, τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς προσαυξήσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἄσκησιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς δασμολογητέα ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων ὑπὸ τῶν κατασκευαστῶν, διασκευαστῶν ἢ τῶν ἐνεργούντων τὴν συναρμολόγησιν αὐτῶν, μειωμένη κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%), ἐφ' ὅσον ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ προστιθεμένη ἀξία εἰς τὸ κόστος τοῦ αὐτοκινήτου ὑπερβαίνει τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) ἄλλως ἡ τιμὴ πωλήσεως, μειοῦται κατὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%).

4. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ προερχόμενα ἐκ πωλήσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν».

Ὁμοίως αἱ λόγῳ πωλήσεως μεταβιβάσεις τῶν αὐτοκινήτων τούτων ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1146/1972 «περὶ τρόπου μεταβιβάσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ αὐτοκινήτων ὀχημάτων καὶ μοτοσυκλεττῶν» προβλεπομένων τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 3.

Ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων καὶ αὐτοκινήτων ποδηλάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων τιθεμένων τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κυλινδρισμοῦ τοῦ κινητῆρος αὐτῶν, ὡς ἀκολούθως:

α) Μέχρι καὶ χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικῶν ἑκατοστῶν εἰς δραχμὰς πεντήκοντα (50) ἀνὰ κυβικὸν ἑκατοστὸν καὶ

β) διὰ τὰ πέραν τῶν χιλίων διακοσίων (1200) κυβικὰ ἑκατοστὰ εἰς δρχ. ἑκατὸν (100) ἀνὰ κυβικὸν ἑκατοστόν.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προκῦπτον ποσὸν τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δρχ. οὐδὲ ἀνώτερον τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δρχ.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ποδηλάτων (σκοῦτερ, μοτοσυκλεττῶν) ἰδιωτικῆς χρήσεως, τῶν τιθεμένων τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κυλινδρισμοῦ τοῦ κινητῆρος αὐτῶν, ὁριζόμενον εἰς εἴκοσι (20) δρχ. ἀνὰ κυβικὸν ἑκατοστόν. Τὸ οὕτω προκῦπτον ποσὸν τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν, οὐδὲ ἀνώτερον τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν.

4. Ἠλεκτροκίνητα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, τιθέμενα τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος, ἴσον πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῶν ὁριζομένων δι' αὐτὰ τελῶν κυκλοφορίας ἑνὸς ἑξαμήνου.

5. Αὐτοκίνητα ὀχήματα μετὰ μονίμου κλειστοῦ ἁμαξώματος ὠφελίμου φορτίου μέχρις ἡμίσεος (1/2) τόννου, τιθέμενα τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ὡς φορτηγὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους διὰ τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως.

6. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκποιούμενα μεταχειρισμένα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰς κυκλοφορίαν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως ὑποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος, ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἑνὸς ἑξαμήνου.

7. Τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους ἐξαιροῦνται:

α) Τὰ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει ἢ διατάξεων μεταγενεστέρων νόμων τυγχάνοντα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκίνητα μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα ἀπαλλάσσονται οἱ κάτοχοι αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν.

β) Τὰ τρίκυκλα αὐτοκίνητα ποδήλατα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ μεταφοράς.

Ἄρθρον 4.

Κυλινδρισμὸς κινητῆρος.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου λαμβανόμενος κυλινδρισμὸς τοῦ κινητῆρος διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως καὶ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς καὶ περιλαμβανομένου εἰς τὰ διεθνῆ περὶ αὐτοκινήτων ἔντυπα τεχνικῶν προδιαγραφῶν διὰ τὸν συγκεκριμένον τύπον αὐτοκινήτου.

Ἄρθρον 5.

Τέλη κυκλοφορίας ἠλεκτροκινήτων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

1. Τὰ ἠλεκτροκίνητα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἐπιβαλλόμενα τέλη κυκλοφορίας ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων βενζινοκινήτων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τελῶν κυκλοφορίας τῶν ἠλεκτροκινήτων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, ἡ φορολογήσιμος ἰσχὺς καθορίζεται ἴση πρὸς τὸ ἓν τρίτον (1/3) τῆς ὀνομαστικῆς ἰσχύος τοῦ ἠλεκτροκινητῆρος αὐτῶν. Κλάσμα ἰσχύος μεγαλύτερον ἢ ἴσον τοῦ ἡμίσεος ἵππου λογίζεται ὡς ἀκέραιος ἵππος ἰσχύος, κατώτερον δὲ τούτου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 6.

Ρύθμισις διαδικαστικῶν θεμάτων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ὁρίζωνται: α) τὰ προσκομιστέα ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων στοιχεῖα ἢ ἔγγραφα ἀναγκαῖα ἢ πρόσφορα διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς δασμολογητέας ἀξίας καὶ τοῦ κυλινδρισμοῦ τοῦ κινητῆρος τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσαγομένων αὐτοκινήτων, β) αἱ ἀναγκαῖαι διαδικασίαι ἢ διατυπώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Διὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ συνιστᾶται εἰδικὸν ὄργανον διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς κανονικότητος τῶν ὑπὸ τὸ στοιχεῖον α' ὁριζομένων δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 7.

Καταργούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται:

α) Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 2541/1953 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ δασμοῦ ἐνίων κλάσεων τοῦ τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 2635/1953.

β) Τὸ Ν.Δ. 341/1974 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων».

γ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 173/1962 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως τὸ πρῶτον τιθεμένων εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι», ὡς αὕτη ἐκυρώθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

δ) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 4288/1963 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 173/1962 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

ε) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει καὶ

στ) ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4535/1966 «περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων».

2. Ὡσαύτως, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διαγράφονται ἐκ τοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν τῆς περιπτώσεως Ζ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» αἱ «Αὐτοκίνητοι ἅμαξαι συνήθεις ἐπιβατικαὶ ἐκ τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 87.02Α1γ ἀρχικῆς ἀξίας ἄνω τῶν 1.800 δολλαρίων FRANCO USINE».

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, τῶν ὑπὸ στοιχ. α καὶ β περιπτώσεων τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7, ὡς καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὧν ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 8ης Ἰουνίου 1976.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ